

Motion till riksdagen 2010/11:Ub269

av Cecilia Widegren (M)

Personalförsörjningsstrategi för hälso- och sjukvården

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en personalförsörjningsstrategi för hälso- och sjukvården.

Motivering

Basen i hälso- och sjukvården är medarbetarna, till exempel läkare, sjuksköterskor, kuratorer och andra som arbetar i den nära vården. Om inte upprustningen av svensk välfärd bara skall vara ord, krävs en långsiktig personalförsörjningsidé som stöd till kommuner och landsting som ropar högt efter kvalificerad personal. Det skall vara en långsiktigt hållbar plan som sträcker sig över tidscykler och som ser till hela välfärdssektorn.

Frågan om den framtida personalförsörjningen inom vården måste lösas långsiktigt. Kvalitetsupprustningen av svensk välfärd kräver många och fler medarbetare. Därför behöver regeringen ta ett helhetsgrepp om morgondagens välfärdsmedarbetare och arbeta fram en långsiktigt hållbar personalförsörjningsplan. Det är viktigt att något sker skyndsamt då det tar många år innan dagens utbildningsinsatser syns i verkligheten på till exempel vårdcentraler runt om i landet.

Man behöver se över försörjningen/utbildningen av all hälso- och sjukvårdspersonal, men särskilt för läkare där signalerna om kommande personalbrist är oroande. I en översyn måste man även se till personalsituationen i förhållande till hur bristen ser ut i storstäderna såväl som i mindre städer och på landsbygden. För svensk äldreomsorg har alliansregeringen redan tagit ett helhetsgrepp och tillsatt en utredning för att kunna göra långsiktiga, hållbara beslut. Nu bör man göra något liknande för hälso- och sjukvården.

Redan i dag är efterfrågan på läkare större än tillgången, enligt Socialstyrelsens bedömning. Antalet allmänläkare förväntas till och med att sjunka

Fel! Okänt namn på

efter år 2009. Från 2015 kommer det att saknas drygt 4 000 läkare enligt Läkarförbundets prognos. Det är allvarliga signaler som kräver åtgärder redan nu då utbildningstiden för en läkare är fem och ett halvt år. Bristen på läkare, t.ex. patologer, försämrar kvaliteten på vården och kan försena diagnoser med sämre behandlingsprognos som resultat.

Bristen på till exempel allmänläkare i öppenvården ger längre väntetider, dålig kontinuitet och högre kostnader när de ersätts med så kallade stafettläkare. Att ha en långsiktig försörjning, kompetensutveckling och bemanning är en utmaning för hela landet men den kan bli särskilt stor för kommuner utanför storstäderna, så som till exempel kommuner i Skaraborg.

Stockholm den 20 oktober 2010

Cecilia Widegren (M)